

کوه‌های استان مرکزی

روشن‌تر از خاموشی چراغی ندیدم
و سخنی، به از بی‌سخنی نشنیدم
ساکن سرای سکوت شدم
و صدره صابری درپوشیدم
مرغی گشتم،
چشم او از یگانگی
پرواز همیشه‌گی
در هوای بی‌چگونگی، می‌پریدم
کاسه‌ای ییاشامیدم که هرگز، تا ابد،
از تشنگی او سیراب نشدم.

این مقاله را آقای محمود رئوفی از
کوه‌نوردان اراک، در نشست ۸۱/۶/۱۳
انجمن که در آن به گرمی داشت زنده‌یاد
ناصر خوشه چین پرداخته شد، خواندند.
از تیرماه، در نشست‌های ماهانه‌ی
انجمن، سخنرانی‌هایی در معرفی مناطق
کوهستانی و ارزش آنها، به مناسبت سال
جهانی کوه‌ها ایراد شده است.

از این که این افتخار نصیب شده است که در جمعی از عزیزانی که کوله‌باری از اندوخته‌های گرانقدر و
تجارب گرانسنگ از ورزش کوه‌نوردی بر دوش دارند سخن بگویم، بر خود می‌بالم، و از آنجا که این حضور
مرتبط است با گرامیداشت یاد و خاطره رادمردی که سراسر وجودش عشق به همونوع و رشد و تعالی جنبه‌های
انسانی ورزش کوه‌نوردی بود احساس غرور و سربلندی می‌نمایم.

صفحات تاریخ کوه‌نوردی کشورمان با خاطرات شما عزیزان و تمامی کسانی که هم‌اکنون در بین ما نیستند و
منشا خدمات ارزنده بوده‌اند ورق می‌خورد؛ صفحاتی که مملو است از فداکاری و از خودگذشتگی و جان بر سر
حیات دیگران نهادن. به سهم خود اذعان می‌دارم آن گونه که شایسته و بایسته است نتوانسته‌ام در جهت اعتلا و
توسعه‌ی این ورزش مظلوم گام بردارم.

همیشه با خود اندیشیده‌ام که چه تعداد علاقمند را با این ورزش آشنا ساخته‌ام و چه تاثیری در پرورش
شخصیت انسانی آنان داشته‌ام، و مهم‌تر از همه این که آیا پس از سال‌ها کوه‌نوردی توانسته‌ام به جایگاه واقعی
خود در این ورزش دست یابم که بتوانم منشا اثری برای دیگران باشم؟ ناصر به بخش عمده‌ای از این ابهامات
پاسخ گفته بود، اما پاسخ ما چیست...؟

با سپاس فراوان از مسئولان محترم انجمن کوه‌نوردی ایران و تمامی عزیزانی که این فرصت را در اختیارم
قرار دادند به اختصار مطالبی در خصوص کوه‌های استان مرکزی ارائه می‌نمایم.

استان مرکزی با مساحتی معادل ۲۹۲۲۵ کیلومتر مربع، ۱/۷۹ درصد از مساحت کل کشور را به خود
تخصیص داده و تقریباً در مرکز ایران قرار گرفته است. این استان در زاویه برخورد دو رشته کوه البرز و زاگرس
واقع است و ناهمواری‌های آن را قسمت‌هایی از کوه‌های مرکزی و پیش‌کوه‌های داخلی زاگرس تشکیل می‌دهد.